

Rddf-plaatsing

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 31 mei 2012, ingekomen op 4 juni 2012 is appelland in beroep gekomen tegen een beslissing van verweerster van 25 april 2012 om hem met ingang van 1 augustus 2012 te ontslaan in verband met het einde van de voor zijn aanstelling verstrekte subsidie.

Het beroep is door appelland nader aangevuld bij brief van 19 juli 2012.

Verweerster heeft een verweerschrift ingediend, gedateerd op 7 september 2012, en heeft bij brief van 18 september 2012 nog een zestal producties overgelegd.

De mondelinge behandeling van de zaak heeft plaatsgevonden ter zitting van de commissie van 27 september 2012.

Verschenen zijn appelland en zijn gemachtigde en voor verweerster mr., bovenschools manager financiën en juridische zaken, bijgestaan door de gemachtigde van verweerster.

Partijen hebben ter zitting hun standpunten mondeling toegelicht.

2. De feiten

Blijkens de akte van benoeming van 21 oktober 2008 is appelland voor bepaalde tijd benoemd tot conciërge aan deschool voor katholiek basisonderwijs te , blijkens akte van 25 augustus 2009 voor onbepaalde tijd vanaf 1 augustus 2009 met een werktijdfactor 1,0000. Zijn benoeming is geschied op basis van subsidie door de Gemeente voor in- en doorstroombanen. De loonkosten van appelland zijn (grotendeels) door de Gemeente aan verweerster betaald.

De Gemeente heeft op 26 mei 2011 besloten met ingang van 1 augustus 2011 de loonkostensubsidie voor appelland te staken.

Bij besluit van 24 juni 2011 heeft verweerster appelland per 1 augustus 2011 in het risicodragend deel van de formatie (RDDF) geplaatst.

Tegen de beslissing van de Gemeente heeft verweerster zonder succes bezwaar gemaakt en beroep ingesteld. De Rechtbank heeft bij beslissing van 9 augustus 2012 het beroep ongegrond verklaard.

3. Het beroep en het verweer

Als gronden voor het beroep heeft appelland aangevoerd dat niet is onderzocht of er een voor hem passende functie binnen de organisatie is, terwijl er recent sollicitatiegesprekken zijn gehouden met medewerkers in ID-banen op een school van verweerster in waarna 10 medewerkers in vaste dienst zijn genomen.

Voorts voert appelland aan dat nauwelijks sprake is van inspanning van verweerster om appelland te ondersteunen in het zoeken naar een andere betrekking via outplacement of scholing.

Verweerster voert aan dat zij alles in het werk heeft gesteld wat in haar vermogen lag om de subsidie voor de arbeidsplaats van appelland te behouden omdat zijn inzet voor de school zeer wordt gewaardeerd. Dit heeft helaas niet tot een positief resultaat geleid.

Appelland heeft geen reële kansen op een reguliere plaats op de arbeidsmarkt en verweerster is niet in staat om voor eigen rekening de arbeidsrelatie voort te zetten. Er zijn verschillende contacten geweest, mondeling en per e-mail, met appelland om hem

de situatie uit te leggen. Er is alles aan gedaan om appellant voor de school te behouden.

Het is niet juist dat er 10 voormalige ID-medewerkers een vaste aanstelling hebben gekregen voor eigen rekening van verweerster. Voor enkele ID- medewerkers zijn in overleg met de Gemeente andere persoonsgebonden subsidies verkregen, waardoor een aantal van die medewerkers voor verweerster is behouden.

Naar aanleiding van dit verweer heeft appellant ter zitting deze beroepsgrond niet langer gehandhaafd. Ter zitting heeft appellant ook bevestigd dat hij geen reële kansen op de arbeidsmarkt heeft en dat hij dus ook voor die arbeidsmarkt niet bemiddelbaar is.

4. De beoordeling

De commissie dient te beoordelen of verweerster in redelijkheid op 25 april 2012 heeft kunnen besluiten appellant te ontslaan wegens de beëindiging door de Gemeente van de loonkostensubsidie voor appellant.

Vaststaat dat appellant bij verweerster werkzaam is in een zogeheten ID-baan op basis van een persoonsgebonden loonkostensubsidie, verstrekt door de Gemeente

Verweerster heeft onweersproken gesteld dat de functie van appellant boventallig is geworden en buiten de reguliere formatie valt. De reguliere formatie-inkomsten bieden geen mogelijkheid om appellant onverkort in dienst te houden. Verweerster heeft daarom op goede gronden de betrekking van appellant kunnen opheffen.

Nu appellant de beroepsgrond dat in ID-medewerkers voor eigen rekening van verweerster in dienst zijn getreden niet langer handhaaft en hij ter zitting heeft bevestigd dat hij voor de gewone arbeidsmarkt niet bemiddelbaar is moet de conclusie zijn dat verweerster in redelijkheid tot ontslag wegens opheffing van appellants betrekking heeft kunnen besluiten.

Het beroep van appellant dient daarom ongegrond te worden verklaard.

5. De beslissing

De commissie verklaart het beroep van appellant ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Utrecht op 27 september 2012 door mr. A. Schellart, voorzitter, mr. L.A.S. Boersen, mr. L.P. Bosma, mr. A.A.M. Mollee, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.

In verband met de oververtegenwoordiging van de leden, gekozen door de personele organisaties heeft mr. Bosma zich overeenkomstig artikel 251, vierde lid van het Rechtspositiebesluit WPO/WEC van stemming onthouden.